

norðk

Nr. 3

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

N.K. nr. 7

Sjelden blokk.

NORGE

En pen samling inneholdende bl. a. et meget bra eksemplar av nr. 1, bra eksemplarer av nr. 2-5, 7-10, 11-15 (inkl. 2 stk. nr. 13), senere utgaver (i nyanser), *Polserien ubr.*, *Nordkapp I ubr.* etc., etc. En bra samling til den rimelige pris av: Kr. 370.00.

ISLAND

En liten samling f.o.m. 1876 med bl. a. 1930 *Altinget 1000 år*, *luftpost ubr.*, 1931 *Zeppe-lin*, *Geysir* og den sjeldne 2 kr. 1940, etc., etc. Pris: Kr. 130.00.

SVERIGE

1924, 8. Kongres U.P.U., ubrukt,
pr. sett Kr. 200.00.
1924, U.P.U. 50 år, ubr., pr. sett Kr. 200.00.

For øvrig utmerket lager av skandinaviske merker. Send mankoliste. — *Nye kunder bes vennligst oppgi referanser!*

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
London W. 14, England.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— november 1957 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger
Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

Alle norske skillingsfrimerker

samt de fleste øvrige norske (således alle krone-utgaver) kan jeg i dag tilby Dem til rimelig pris, til komplett. av Deres samling. Likeledes Returmerke nr. 1 og 2 ubr. Send meg Deres mankoliste eller kr. 1.00 i frim. for tilsend. av utsalgsliste.

Harald Muur — Ekebergveien 19 B II, Oslo.

F. N.

Bestilling på nye F. N.-merker 14/4 mottas:
FDK (spesialkuvert) kr. 2.75
FDK (vanlig kuvert) » 2.00
Ustemplede, pr. sett » 1.25 + porto.
FDK direkte til adresse. — Bestill snarest.
RUNE KARLSEN — Boks 33 — Nøtterøy.

— ALLE NORSKE FRIMERKER —

kjøpes kontant. *Innkjøpsliste* desbr. 1957 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 50 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo - Telef. 55 12 25
Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening

HOLLAND

Jeg sender massevare og ønsker norsk.

T. VAN DEN TOOREN,

Dr. H. Colijnstraat 33, Amsterdam,
Geuzenveld, Holland.

Skævt bytte.

Send 1000 blandede Norge og/eller øvrige Skandinavien. Jeg sender 200 forskellige Tyskland eller 150 forskellige England med Kolonier.

LAURSEN — *Irlandsvej 74, København S.,*
Danmark.

NORGE

Vakker Norges-samling i Oslo Filatelistklubb's album av 1929, og komplett i henhold til dette, til salgs. Bare 1. klasses merker, alt stemplet.

Henvendelse dette blads ekspedisjon (Post boks 875, Oslo).

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten " " 15,00 " "

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).

The Advertising $\frac{1}{2}$ " " " 80,00 " " (" 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" " 4,00,—).

Rates are $\frac{1}{4}$ " " " 50,00 " " (" 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" " 2,10,—).

$\frac{1}{8}$ " " " 30,00 " " (" 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" " 1,10,—).

$\frac{1}{16}$ " " " 20,00 " " (" 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" " 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsførerens i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

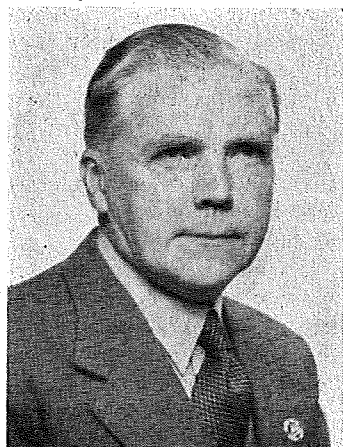
NR. 3

MARS 1958

17 ÅRG.

INNHOOLD

Jarle O. Stensdal	37	Frimerkekonkurranse	49
Frimerkesamler — filatelist	38	Litteratur	50
Meddelelser fra Poststyret	39	Oslo Filatelistklubbs juniorer	50
Norgeskatalogen nr. 53, pl. VII	41	Referater	51
Nyheter	45	Frontsiden	52

Jarle O.
Stensdal

melding om at Jarle O. Stensdal var avgått ved døden dagen før.

Det var jo ikke lenge siden han hadde deltatt aktivt i Oslo Filatelistklubbs møter. Og selv om noen av oss kanskje ante at han ikke var helt restituert etter sin store operasjon i 1955, var det vel ingen som hadde trodd at slutten skulle komme så brått.

Ved Stensdals bortgang har vår hobby mistet en markant skikkelse. Han var en presis og dyktig samler, og vi husker ham sikkert best fra hans tid som drivende kraft og redaktør for Norsk Filatelistisk Tidsskrift, — en stilling han innehadde i over 10 år og som han fortsatt hadde vært selvskrevet til om han selv hadde ønsket det. Stensdal og Tidsskriftet ble synonyme begreper, og vi erkjenner nok alle

For de fleste av oss kom det sikkert som et sjokk, da vi den 27. februar fikk

at ingen annen av oss kunne drevet Tidskriftet opp til det høye nivå som han gjorde. Både hva innhold og utstyr angår var det i hans redaksjonstid det ledende i Skandinavia, — til stor ære for norsk filateli.

Men Stensdal representerte norsk filateli på så mange måter, — som foredragsholder i klubbene, med artikler i tidsskriftene, som foregangsmann for vårt forbunds innmeldelse i F.I.P., som Forbundets representant ved internasjonale kongresser, som frimerkesakkyndig i Poststyrets komité for nye frimerkeutgaver, som norsk representant for utenlandske internasjonale utstillinger, som ivrig og energisk medlem av Forbundets håndbokkomité gjennom mange år, som redaktør for «Norwex»-katalogen i 1955, — et arbeide som står som et godt eksempel på hans dyktighet, selv om han selv, grunnet sykdommen og operasjonen, ikke fikk fullført den slik han ville, — samtidig som formann i utstillingens propaganda-komité, m. m. m.

I Oslo Filatelistklubb og i Norsk Filatelistforbund hadde han stadig mange til-litsverv, og i mange av våre klubber og i Forbundet mottok han æresbevisninger i rikt monn.

Men det er også andre og verdifullere minner vi i dag kan trekke frem. Vi, som var så heldige å komme ham nær inn på livet ved stadige konferanser i komité-møter, på kongresser, på internasjonale utstillinger og annet, husker Stensdal som en usedvanlig energisk, korrekt og rettlinjert mann. Han gikk aldri på akkord med sine meninger, og gikk alltid så klart og sikkert inn for sine oppfatninger og idéer, at det av og til kunne virke som han var steil og vanskelig. Men de som kjente ham, visste at han alltid arbeidet for selve saken uten subjektive hensyn, og at han gikk inn for den fullt ut på sin typisk energiske, uselviske og dyktige måte.

Stensdal var også et menneske med sterke litterære og kunstneriske interesser og vil bli sterkt savnet. Han hadde et slikt humør, var så personlig ved enhver kontakt, så god kamerat både i og utenfor diskusjonen, at vi alle vil føle det store tap.

Fred med hans minne!

Oslo, 28. februar 1958.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen.

President.

Frimerkesamler – Filatelist.

Hva er en frimerkesamler? Ja, så kan en vel spørre. Det var jo noe som en som smågutt befattet seg med og enkelte holdt på med dette helt opp i slyngelaldren. Men som voksen. — Nei, det er man da forlenget vokset fra, og folk flest trekker jo medlidende på smilebåndet over at der virkelig ennå finnes voksne folk som befatter seg med slike gutestreker. Men det rare er, at der finnes da hundretusener som *aldri* vokser fra det å samle på disse av postvesenet makulerte frimerker. De holder sogar på med denne manien til håret er både grått og hvitt. Ja, hva kan så det komme av? La oss se litt nærmere på dette, så kanskje en kan finne årsaken til denne manien, eller hobbyen.

Før de egentlige frimerkene kom, var der brukt forskjellige ting som skulle frigjøre sendte brev.

Egypterne var de første som innførte regelmessige postruter som ble betjent av løpere der hadde svært lange etapper. Disse løpere kan man konstatere var i virksomhet allerede under det 12. Dynasti ca. år 2300 før Kristi fødsel.

Kongene hadde selv oppsyn med posten, da jo den brakte meddelelser av stor betydning fra de fjerneste kroker av det utstrakte rike. Egypterne selv var også ivrige brevskrivere og allerede i år 1500 ble der reist et gravmonument over kong Amenhotep den 2. i Theben som forestiller kongen sittende på tronen mottagende en skriftrull fra en løper. Det ble brukt papyrusruller til å skrive på, som var fremstillet av papyrusplanten, og skriften som ble benyttet var hieroglyfer. Også kartagerne benyttet løpere for sine handelsforetagener til de store riker mellom Eufrat og Tigris, til Persia, Mellom-Asia og helt til India.

Hieroglyfskriften utviklet seg først til den såkalte hiratiske og senere til den demotiske skrift, som var rikere på tegn og smidigere for å uttrykke de forskjellige ting og dertil lettere å benytte. Assyrierne benyttet også til å begynne med løpere, men allerede i det 13. århundre før Kristi fødsel dukket de første vogner opp til sivil bruk foruten de berømte krigsvognene. Også inderne hadde en gjennomført etterretningstjeneste allerede i urgamle tider, og den

store reformator Buddha oppfordrer til å holde veiene i best mulig stand.

Perserne var det første folk som gjennomførte Stadsposten under sin berømte konge Kyros. Han prøvet først hvor langt en hest kunne tilbakelegge i ett dagsritt og opprettet så de såkalte Ilbud. På hvilestasjonene bygde han hus så hesten, oppasseren og det egentlige ilbud kunne overnatte og hvile seg ut. Brevene og meddelelsene var oppbevart i ett jern som ble overlevert hver stasjon og brakt videre med den største hast både dag og natt i all slags vær og ofte i svær hete i det vidstrakte verdensrike. For å illustrere litt av de distanser det her gjelder, kan nevnes at den såkalte Kongegate strakte seg fra hovedstaden Sardes i det erobrede lydiske rike til vinterresidensen i det persiske rike Susa, en distanse på hele 2 500 km. På disse stasjonene overnattet også reisende og de var godt utstyrt og bevoktet. Olje og Mossadek var da ennå ikke oppfunnet. Mellom ruten Susa—Sardes var det i alt 111 stasjoner som ilbudene tilbakela fra 7—8 timer mellom hver stasjon, eller tilsammen 5—7 dager. En alminnelig fotgjenger ville trenge 90 dager på turen. Det skulle jo en masse hester til alle disse forskjellige rutene, og allerede Kyros disponerte 40 000 hester til dette bruk.

Også i Mellom-Amerika var postruter i sving lenge før spanierne kom. Montezuma hadde således i sitt mektige rike vel innrettede løper-tjeneste, og fra hovedstaden i Peru Cusko, utgikk det ruter til alle deler av riket. Løperne hadde også å sørge for måt til det keiserlige kjøkken, og det fortelles at sjøfisk i løpet av 48 timer ble brakt fra kysten over en distanse på 500 km. Også grekerne innførte ilbud, og den store Alexander hadde en løper som løp en distanse på 225 km i løpet av en dag og en natt. En nesten utrolig prestasjon.

Men det var romerne som utviklet postrutene aller mest. I det veldige rike som strakte

seg fra Mellom-Asia, Afrika, rundt hele Middelhavet over Gallia, Germania helt opp til Østersjøen. Overalt hvor de kom, bygget de svære solide romerveier og som til dels ennå er godt bevarte. Slik utviklet posten seg gjennom Oldtiden, Middelalderen og opp til den Nyere tid. Det vil her føre for langt å komme nærmere inn på alle de spørsmål og å følge utviklingen av den verdensomfattende posttjenesten fra dilligense, postførende seil- og dampskip, jernbane og nå til sist flyet. Etterat det første frimerke kom i omløp den 6. mai 1840 i England, har alle siviliserte land benyttet frimerker for å frigjøre posten. — Allerede i 1850-årene begynte de første å samle på disse merker, heldigvis får en vel si. Ellers var nok de meste av gamle frimerker brent eller kommet bort på annet vis. Klubber ble etter hvert dannet, og da spesielt i Frankrike hvor de respektive medlemmer kom sammen og diskuterte de forskjellige ting av felles interesse og viste fram sine siste funn.

Her i Tromsø ble Troms Filatelistklubb stiftet den 7. november 1927 av endel interesserte som syslet med å samle frimerker fra sine unge dager. Klubben feiret i 1952 sitt 25-årsjubileum med en stor frimerkeutstilling i tiden 27.—30. august i Arbeiderforeningens lokale i Tromsø med deltakelse fra Boden, Luleå, Oulu, Kemi, Harstad, Bergen og Tromsø. Dessuten hadde både Postverket i Sverige og Norge sendt komplette fine samlinger av de respektive lands samtlige utgitte frimerker.

Å samle på frimerker og studere disse er en både interessant og lærerik fritidsbeskjeftigelse, en utmerket avkobling fra det daglige mas. En kommer også inn på mange forskjellige områder som: Historie, Geografi, Kolonihistorie, Politikk, Naturvitenskap, Sjøfart, Musikk, Kunst etc. Alle disse forskjellige områder er representert på frimerker fra alle jordens land.

Magnar Marcussen.

Meddelelser fra poststyret.

Norske postesteder.

Midtskog poståpneri under Elverum postkontor ble nedlagt den 1. desember 1957. Ny postadresse: Elverum.

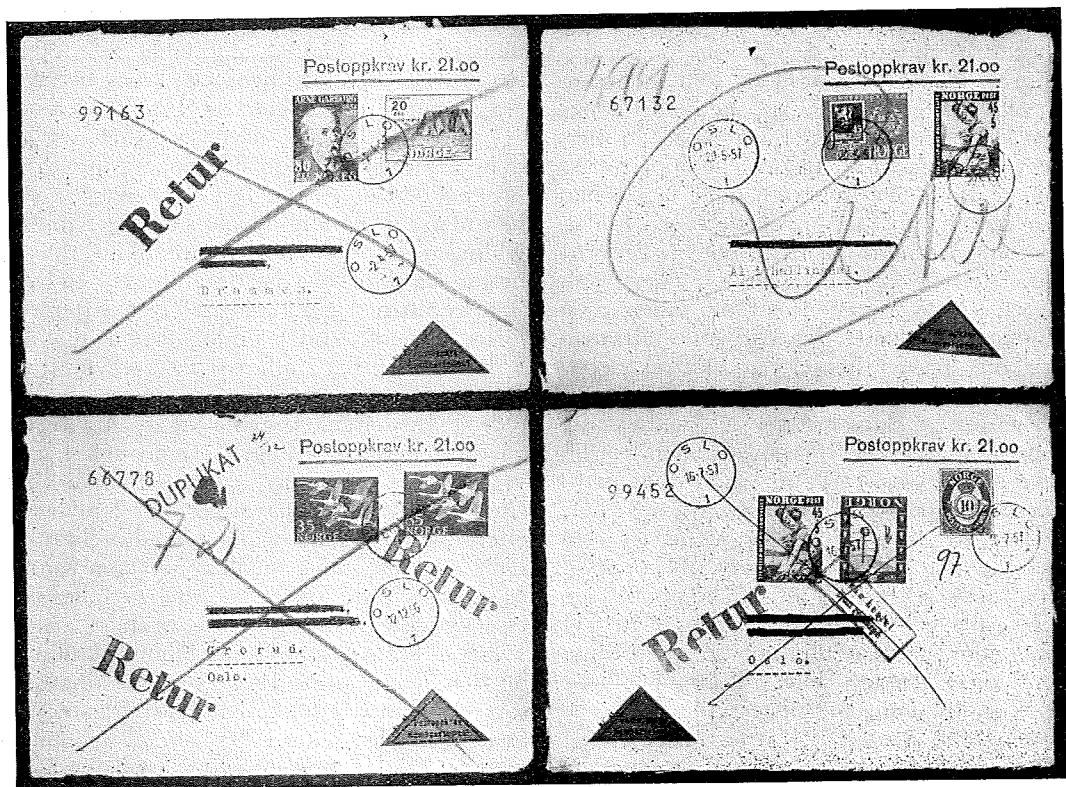
Post til de norske FN-styrkene i Egypt.

Som en midlertidig ordning vil brevpost og aviser til FN-styrkene i Egypt bli fremsendt med fly mot vanlig utenriksk porto. Det skal derfor inntil videre ikke kreves opp luftpost-tillegg for disse sendingene.

Postoppkravstjenesten med utlandet. Masse-sending.

Forbudet mot massesending av postoppkrav til og fra Norge er opphevet når sendingene inneholder frilistevarer og verdien pr. sending ikke overstiger 100 norske kroner.

Det kan således heretter sendes frilistevarer i oppkravssendinger i ubegrenset antall og med oppkrav inntil 100 norske kroner pr. sending til og fra de land som Norge har oppkravstjeneste med.

Det er fremdeles forutsetningen at oppkravet skal dekke verdien av innholdet i sendingene.

Kontrollen med hva som er frilistevarer, samt for de ikke frilistede varers vedkommende, hva som er massesending, skal utføres av tollvesenet.

Postverket skal således ikke lenger føre kontroll med massesending av postoppkrav til og fra utlandet.

Feltposttjenesten under repetisjonsøvelser våren 1958.

Under øvelse ved KR 12 vil det, i tiden 6.—25. mars i år, være i virksomhet et feltpostkontor med benevnelsen Feltpost 2 og fire feltpoståpnerier med benevnelsen 3, 6, 10 og 12. Det vil dessuten bli tatt i bruk følgende feltpostnummer (stikkordnummer): 30, 36, 37 og 38.

Under øvelse ved KR 5 vil det, i tiden 6.—ca. 27. mars i år, være i virksomhet et feltpostkontor med benevnelse Feltpost 39. Det vil dessuten bli tatt i bruk følgende feltpostnummer (stikkordnummer): 161, 163, 165, 166, 167, 170, 172, 174, 177, 178, 179, 181, 183, 185, 186, 188 og 190.

Feltpoststedene deltar ikke i tjenesten med postgiro, postsparebank, feriemerker

og ferie bøker, abonnement, postinkassasjoner, postoppkrav over postgiro og pakker til og fra utlandet. For øvrig blir posttjenesten som ved de tilsvarende sivile poststeder.

Frimerker.

Det vil ikke bli trykt nye opplag av frimerker i verdien 55 øre. Eventuelle overflødige restbeholdninger i hele ark av dette merket kan sendes inn til Frimerketellingskommisjonen.

Postinkassasjoner. Makulering av frimerker.

Se sirk. 9/1950 V, jfr. også Postreglementet kap. XI § 19 punkt 2.

Det forekommer fremdeles at det krysset som skal settes over forsiden av uinnløste inkassasjoner med fargeblyant, blir satt slik at det kommer over frimerkene. Dermed mister disse sin filatelistiske verdi for senderen.

Det bes iaktatt at også frimerkene på uinnløste postinkassasjoner blir stemplet pent, og at de ikke blir ødelagt av streker.

Red.'s kommentarer til ovenstående.

I N.F.T. nr. 12/57, side 197 og følgende, hadde herr Bjarne Skumsvoll et innlegg under (Forts. side 49.)

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

Forarbeid til Håndboken.

Av Herbert Mowinckel.

(Forts. fra nr. 2/58, side 22.)

Jellestads framstilling av Centraltrykkeriets trykningsteknikk i N.F.T. nr. 1 for 1950 gir ingen *uttømmende* forklaring på det fenomenet at merkenes størrelse varierer. Det var vel heller ikke meningen. Spørsmålet om merkestørrelsen er et meget omfattende og et vanskelig spørsmål, som, så vidt jeg vet, ikke har vært allsidig spesialbehandlet. Plassen for en spesialbehandling er da heller ikke her, men inngående kjennskap til spørsmålet forekommer meg å være et viktig vilkår for sikre slutninger i rekonstruksjonsspørsmål. Jeg skal her innskrenke meg til å legge fram noen tanker, som kanskje kan gi et visst utsyn over materien.

Jeg gad gjerne visst om Jellestads nevnte framstilling innebærer en praktisk brukbar lov-messighet — som eksempelvis hvor vidt en mindre størrelse er nevnt som et sikkert tegn på et senere fellingstrin, mens en større viser et tidligere. Som innledende orientering for så vidt skal jeg nevne at uttrykkene «stort format» eller «lite format» er ikke absolutte begreper idet målene for de enkelte utgaver (plater) ligger mellom forskjellige yttergrenser, slik at et mål ikke blir like «stort» eller «lite» for hver utgave.

Selve det stillede spørsmålet kunne peke i retning av en viss forhåpning om et bekreftende svar. Den nokså populære framstillingen J. har gitt om dette, har nemlig nærmest innstillet våre forestillinger i den retningen. Men funderer en litt nærmere over tingene, melder der seg tvil om ikke slike forestillinger spiller oss et puss.

Jellestad uttaler s. 9 i N.F.T. nr. 1 for 1950 følgende: «Ved avkjølingen etter avsmeltningen av voks-asfalt-formen trekker den tynne kobberplaten seg sammen og blir således noe mindre enn det opprinnelige avtrykk. Størrelsen kan også av samme grunn bli varierende.»

I forbifarten spør jeg først: «Samme grunn» — tenkes der på varierende oppvarmingsgrad? Uttrykksmåten gir ikke eksakt beskjed herom. Svaret må formodentlig bli bekreftende.

Men tilbake til hovedsaken: Om første punktum i sitatet tenker jeg med en bare teoretisk forstand, som aldri har opplevd en slik prosess: Først oppvarming for avsmelting med utvidelse til følge, så påfølgende avkjøling til temperaturen før oppvarmingen med sammen-

trekning til følge — skulle ikke det gå opp i opp?

Denne tvilen forela jeg for sakkyndigheten — den teoretiske — som mente at det resonnementet måtte jo stemme. Hvoretter jeg henvendte meg til den praktiske sakkyndigheten, trykkeriet, som kunne opplyse at der blir en liten saldo i favør av sammentrekningen. Men, ble det tilføyd, denne differansen blir nærmest teoretisk på et objekt av et frimerkes størrelse.

Og tilbake til variasjonsmuligheten: Den skulle vel kunne innebære at differansen fra trin til trin for en avsmeltnings vedkommende vil kunne gå i retning av å *oppheve*, men for en *annens* å *potensere* forskjellen (som følge av forskjellige opphetningsgrader).

Hermed har jeg resonnert meg bort i muligheten for det stikk motsatte av mitt første spørsmål om lovmesigheten. Altså forvirring.

Om differansen som følge av sammentrekning etter *gummiering* uttalte den praktiske sakkyndigheten at den nok er av en annen (dvs. høyere) størrelsesorden enn differansen som følge av avsmeltningen.

Også denne sammentrekningen er varierende, sier Jellestad, hvilket synes meget rimelig. Men allikevel har målinger av merker fra samme klisje i høyden vist rent ubetydelige differanser — relativt, mener jeg, i forhold til den tredjedels millimeteren som er avstanden mellom yttergrensene i denne platen. Trykkeriet må ha vært flink til å holde jevn temperatur i tørkehyllene. Kanskje det også er de mere hurtig inntredende temperaturforandringene som får noe vesentlig å si. Og slike hørte vel til sjeldenhetene.

Imidlertid, kort sammenfattet: forandringene har medført desorientering. Denne fasitten ga tilløp til panikk, men besinnelsen innfant seg igjen da Columbus møtte opp med sitt berømte egg, denne gangen i følgende anretning: Gå til materiellet igjen! Det er den absolutt påliteligste konsulent.

Og dermed kommer jeg til å varte opp med endel tall, som de ferreste finner velsmakende, men som stundom er sunne for fordøyelsen.

Målene fra de innbyrdes forskjellige 4-blokkene (8 stk.) fra materiellet, som svarer til like mange trykkstempler, og altså har typeordenen ft. 1-2-3-4, viser i mm:

Ft. 1	Ft. 2	Ft. 3	Ft. 4
19 $\frac{1}{8}$	19	19 $\frac{1}{4}$	19 $\frac{1}{4}$
$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{3}$
$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{6}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{3}$
$\frac{1}{5}$	19	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{3}$
19	19	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{8}$
$\frac{1}{4}$	1 $\frac{1}{10}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$
19	19	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{5}$
$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{8}$	19

Man kan saktens notere seg visse eiendommeligheter ved målene, men noen lovmessighet kan jeg ikke nettopp si oppstillingen preges av.

Heller ikke kunne jeg se noen lovmessighet av en tilsvarende oppstilling av 75 individuelt forskjellige par (33 par ft. 1-2 og 42 par ft. 3-4) som jeg også har målt. Jeg skal ikke oppta plass med oppstillingen her, men bare nevne følgende Ft. 1 har gjennomsnittsmål på *knappt* $\frac{1}{5}$ over minimum (19 mm), ft. 2 temmelig nøyaktig $\frac{1}{34}$ over minimum, ft. 3 *vel* $\frac{1}{5}$ over minimum og ft. *vel* $\frac{1}{4}$ over minimum.

Av ytterligere målinger fra 20-millimeteren gir jeg følgende resultater:

Nr. 53 pl. VI: mål mellom samme yttergrenser som pl. VII.

Nr. 53 pl. V: mål mellom 19 $\frac{1}{5}$ og 19 $\frac{2}{5}$
 » » » III: » » 18 $\frac{4}{5}$ » 19 $\frac{2}{5}$
 » 52 » IV: » » 19 » 19 $\frac{2}{5}$
 » » » III: » » 19 $\frac{1}{4}$ » 19 $\frac{1}{2}$
 » » » IIa: » » 18 $\frac{7}{8}$ » 19 $\frac{1}{3}$
 » 51 » IV: » » 19 $\frac{1}{4}$ » 19 $\frac{1}{2}$
 » 49 » I: » » 18 $\frac{7}{8}$ » 19 $\frac{1}{5}$

Materiellet for etpar av disse målinger var nokså spinkelt.

Det fremgår av tallene at disse ikke er matematisk nøyaktige, men de viser i allfall riktige størrelsesforhold.

Nå vil jeg ikke nettopp si at de tallene målingene har gitt, er mere oppmuntrende enn situasjonen da panikken var på trappene. Men, jeg avfinder meg lettere med kjennsgjæringer enn med resultater av teoretiske overveielser.

Om man kan synes å skimte visse «linjer» i den siste oppstillingen av måleresultatene, så er det i allfall ikke stort til å få forstand av.

Jeg skall imidlertid omtale 53 III litt nærmere fordi den er den mest representative enheten i oppstillingen — basert, som den er, på Caspersens studiesamling.

Det dreier seg om ca. 425 merker, hvorav 375 individuelt forskjellige. Til belysning av disse tallene nevner jeg at Caspersen har påvist at Norges-katalogens 53 III omfatter to plateoppsetninger, helt uavhengige av hveran-

dre, d.v.s. oppsatt på grunnlag av nye fellinger fra 2. originalen, og at der i den første av dem må være gjort ikke så få forandringer, hvilke av en eller annen grunn er foretatt samtidig med overgangen fra det «tynne» til det «tykke» papiret.

Gjennomgående er målene *meget små* i denne Caspersens samling, mens yttergrensene ligger særlig langt fra hverandre. Således er der hele 168 merker på bare 19 mm, 39 på $\frac{1}{10}$ eller inntil $\frac{1}{8}$ under 19, og 68 på bare $\frac{1}{10}$ over 19. Altså tilsammen 275 utpreget små merker.

Som supplement hertil kommer under annen plateoppsetning (Petersens papir) — under dennes ft. 4 — eksempel på et merke, i tre eksemplarer, på $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{5}$ under 19. Og størrelsesmålet på denne ft. 4 er i det hele ikke over 19 $\frac{1}{6}$. Det gjelder riktignok bare 20 merker tilsammen.

I alt blir det således nær 300 av de 425 merkene som har meget små mål.

Som motstykke til denne detalj-kolleksjonen kommer under ft. 2 i første plateoppsetning, «tykt» papir, utpreget *store* merker på $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$, ja endog $\frac{2}{5}$ over 19 mm, mens der bare er en enslig representant for 19 prikk 0. Ellers vesentlig $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{5}$ over 19. Samlet merketall 28.

Samme utgave «tynt» papir, er representert med bare 4 merker ft. 2, hvorav 3 av middels størrelse og ett $\frac{1}{10}$ under 19. Dette siste bilde er, får en si, nokså nøytralt og griper ikke tankemessig forstyrrende inn i det foregående. Det er jo bare stakkars 4. Og nøytral opptreden av så få kan ikke sies å være irrasjonelle sett mot de 28. Jeg sikter til at de er jo fra samme plate og basert på den samme «løse i behold».

Samlingen viser i alt ikke mer enn 11 merker på $\frac{2}{5}$ over 19 og 7 merker på $\frac{1}{8}$ under 19 — hvortil kommer de foran nevnte 3 ekstra små ft. 4. Disse så få tilfellene blant så mange kan neppe sees som utslag av en generell regel om størrelsesforandringen (hovedregelen). Toppmålet $\frac{2}{5}$ over 19 kan kanskje betegne yttergrensen for virkningen av *opphevning* av krympningsdifferansen, mens lavmålet $\frac{1}{5}$ under 19 den motsvarende yttergrensen for *potensieringen*? Jfr. tidligere under dette kapitlet. Disse mulighetene utgir seg ikke for såpass som hypoteser engang — bare antydninger som vel mulig kan være blåst bort før vi er kommet om neste hjørne.

Jellestad betegner i sitt arbeid om fellings-teknikken i nr. 1 for 1950 voks-asfalten som en plastisk masse. Dette forstår jeg som en formbar masse — en slags deig. Jeg er senere stillet overfor synsmåten at det var flytende saker trykeriet hadde med å gjøre. Disse to alterna-

tiver gir trolig ikke så lite forskjellig fasit for overslag om utvidelsen og krympningen, skulle jeg tro.

Men spørsmålet er ennå temmelig uoversiktlig.

Jeg kan ikke nekte at da jeg fikk litt oversikt over målingene mine, fant jeg meg nokså dessorientert.

Og ble i tillegg ikke så lite fornærmet over at målene er mildt sagt hensynsløse mot Jellestads beskrivelse av fellingsteknikken. Men denne fornærmelsen foretok seg, da jeg erkjente at Jellestads arbeid er en fremstilling i store trekk av gangen i en teknisk prosess, og ikke noen bruksanvisning på å bestemme et merkes karakter etter størrelsen. Det hjalp også bra i samme retning at jeg kom i tanke om at til undervisningsarbeidet hører i grunnen også måling av selve klisjeene — helt fra stålstemplet og nedover til trykkstemplene. Da først får man et noenlunde vurderingsgrunnlag. Å prøve å fordype seg i måleresultatene fra 53 III på det nåværende tidspunkt tror jeg derfor vil være spilt umake — altså ikke såpass engang som å gå over bekken eter vann.

Jeg er på det rene med at slik måling er en meget vidløftig affære, og at det, selv på grunnlag av klisje-måling, formontlig vil være ugjør- lig å skille de «tverrgående» måldifferansene ut fra de «nedadgående» — annerledes enn i beste fall anslagsvis. Ett enkelt sikkert resultat skulle det allikevel være mulig å nå: på grunnlag av måling av differansen mellom et trykkstempel og dets tilsvarende merke skulle man få greie på gummieringens virkning på merke- størrelsen, og ved måling av mange merker fra samme stempel også oversikt over denne virkningens variasjonstilbøyelighet.

Nå er det helst bekymringsfullt for en som holder til vest for Langfjellene å tenke på klisjemåling.

Følgelig synes jeg at måling av klisjeer måtte være en kjær oppgave for en Oslo-filatelists ambisjoner.

Hyggen av et slikt arbeid vil forresten av- henge av hvor meget der er bevart av klisje- materiellet, og videre av postmuseets stilling til en så nærgående kontakt med dets klisje-sam- ling. Kanskje har museet, når det kommer til stykket, bare selve trykkstemplene representert i samlingen sin. Og skulle nr. 53 pl. VII i sær- deleshet og 20-millimeteren i alminnelighet mangle klisje-representasjon i postmuseet, så skulle man kunne høste verdifull visdom gjen- nom klisjeer fra Centraltrykkeriets antikva-ut- gaver.

Ved siden av klisjemålinger ville det sikkert også bli ønskelig, kanskje nødvedig, om mulig

å rekonstruere Centraltrykkeriets materiell og metoder fra 90-årene for praktisk eksperimen- tering. Det torde i det øyemed bli nødvendig å få vår hobby inn på statsbudsjettet.

Og fra spøk til alvor: Hvorfor ikke?

XI. Hva med reservene?

Min oppfatning av hvordan situasjonen var dengangen man laget en ny g. 2 for å redde i land en noenlunde brukbar pl. VII, vil man finne i kap. IV. På grunnlag av den oppfat- ningen vil det være nærmest utenkelig at man kan ha hatt reserver av g. 1: en rolig fagmann vil ikke i vimset nervøsitet gi seg lykken i vold og eksperimentere videre med avstøpninger han på forhånd kan si har de største sjanser for å bli forkastet av medkontrahenten. Jeg mener m. a. o. at sannsynligheten taler for at fra det øyeblikket man bestemte seg for en ny g. 2, var videre framstilling av trykkstempler g. 1 opp- gitt.

Unormal plasing g. 1 er ikke noe motbevis i så måte. Det forklares fullt tilstrekkelig ved det hyppige fenomenet: omplasing.

På den andre siden må det være henimot utenkelig at man ikke skulle ha tatt reserver fra g. 2 i den utstrekningen denne sveklingen måtte være brukbar som avlsdyr.

Der er imidlertid den haken ved tingen at jeg ikke har sett eksempel på det som kunne være prov for bruken som reserve, nemlig en g. 2 mellom to g. 1. «Kunne», fordi forholdet også kunne være eksempel på flytting. Om- vendt har ikke mitt materiell vært så repre- sentativt at jeg i mangelen av et slikt eksempel har grunn til å si at g. 2 ikke har forekommet på nevnte måte. Der er jo også den muligheten at trykkeriet har vært innstillet på å bruke g. 2-reservene fortrinsvis til fordel for nødlidende g. 2-blokker. Det forholdet jeg har beskrevet i første avsnitt s. 183 sp. 1 i nr. 11 for i fjor, peker i denne retningen. Det samme gjør det forholdet, at jeg ikke har funnet g. 2-blokker isprengt g. 1-reserver — som i tilfelle måtte ha vært av ft. 6, jfr. først i kapitlet. G. 2-blokker i nød har der nok vært, selv om de nøt den beskyttelsen at de ikke var randblokker. Nok en mulighet er det at der ingen reserver var, og at det som har framkalt nødvendigheten av å lage reserve av «ft. 6», var den omstendigheten at man sto overfor nødvendigheten av å er- statte irreparable klisjeer. Forholdet blir alt i alt nokså uklart hva reserver angår. At «ft 6» skylder sin eksistens behovet for reserver, synes allikevel å måtte være klart. Av interesse er det å få konstatert når «ft. 6» ble til. Jeg mot- tar med takk stemplings-oppgaver for «ft. 6».

«Ft. 6» er, som tidligere opplyst, ikke noen

fellingstype, men sannsynligst en oppgraving av ft. 1 blant de «løse i behold». Med dette kommer jeg igjen i kollisjon med artikkelen i nr. 11 for 1957. Dens «temmelig sikre» blokk 6-3-4-5 har jeg ikke sett antydning til i materiell (jfr. teksten til tablå 12). Jeg har kastet bort ikke så lite tid på å speide etter denne blokken — inntil det plutselig slo meg at blokken ingen annen hjemmel har enn at den forekommer i pl. VIII. Det feilaktige i å slutte fra denne til en tilsvarende i pl. VII, ligger i at artikkelen av 1957 regner med at blokken i pl. VIII er en trykkblokk fra pl. VII, mens den i virkeligheten er satt sammen av fire enkelt-klisjeer fra pl. VII (iflg. Justus Andersen). I pl. VII har vi bare 1 slags trykkblokk g. 1, nemlig med typeorden 1-2-3-4. Når dette er så, må J. A.'s nevnte antakelse være riktig. Det blir også umulig å tenke seg en pl. VIII-blokk hentet fra de «løse i behold», fordi man blant dem ikke finner noen «ft. 5» og fordi de «løse» har en ft. 2, mens pl. VIII-blokken omvendt har «ft. 5», men mangler ft. 2.

Mengden av oppgravinger i pl. VII er i seg selv et avgjort tegn på mangel av reserver. Det sier seg selv at det måtte være lettere og takknemligere å sette inn reserver enn å bruke tid og arbeid på oppgraving. Antallet av reser-

ver har på sin side vært knapt, mens på den andre siden behovet for dem har vært uvanlig stort, ganske enkelt som følge av at platen så dagens lys omtrent samtidig med at stålstemplet etter en faglig vurdering var utslitt.

At man til slutt har måttet avbryte trykningen og kjøre opp med en ny pl.: pl. VIII, viser at nå er det ikke bare slutt med reservene, men at også utbroderingen — oppgravingen — av platen er drevet til det ytterste.

Med alle anstrengelsene for å holde det gående har man allikevel ikke greid mer enn om lag 11½ mill. merker. Pl. IV skaffet gode 13½ mill. med en ubetydelighet av reparasjon i forhold til pl. VII. Og pl. III greide gode 36 mill. på to plateoppsetninger. Hertil kommer at merkene både fra pl. III og IV mot slutten av disse platenes brukstid var i atskillig bedre kondisjon enn merkene fra pl. VII var, ja man skulle næsten kunne tilføye: omtrent så gode (dvs. lite slette) som merkene fra sistnevnte ved ibruktakingen av platen.

Fra trykkeriets og departementets synspunkt måtte dette med reservenes utilstrekkelighet ha vært platens tristeste kapittel. Sett fra et filatelisk synspunkt må det heller ansees som et lykketreff.

Jeg selger:

NORGE nr.	2, 2 sk.	Oscar, prima, datostpl.	kr.	40.00
»	»	3, 3 sk. Oscar, vertikalt par	»	50.00
»	»	3, 3 sk. Oscar, horisontalt par	»	50.00
»	»	5, 8 sk. Oscar, vertikal 3-strip, nr.stpl.	»	60.00
»	»	7, 3 sk. 1863, prima, datostpl.	»	130.00
»	»	9, 8 sk. 1863, 5 stk. prima	»	140.00
»	»	9, 8 sk. 1863, 5 stk. mindre pene	»	50.00
»	»	11, 1 sk. 1867, 10 stk. prima	»	150.00
»	»	12, 2 sk. 1867, 10 stk. prima	»	100.00
»	»	13, 3 sk. 1867, vertikalt par	»	100.00
»	»	13, 3 sk. 1867, horisontalt par	»	100.00
»	»	13b, 3 sk. 1867, rødilla	»	125.00
»	»	14, 4 sk. 1867, 50 stk. i par og striper	»	100.00
»	»	15, 8 sk. 1867, 10 stk. prima	»	250.00
»	»	15, 8 sk. 1867, 10 stk. mindre pene	»	100.00
»	»	16, 1 sk. 1872, par med liten «N»	»	70.00
»	»	19, 4 sk. 1872, 4-blokk stpl. «Gudaa 1885»	»	100.00
»	»	28, 25 øre 1877, pent brukt par, frisk farge	»	100.00
»	»	89—91, Kroner 1907 i brukte par	»	100.00
»	»	94, 4-blokk, 1.50 kr., 1909, brukt	»	280.00
»	»	261—292 ex. nr. 272, V-merkene i 4-blokk, ubrukte	»	90.00
»	»	do. i hele ark, prima	»	2000.00
»	»	282, 4-blokk med tykk haledusk	»	10.00
»	»	267 og 180, helark 12 og 14 øre V	»	50.00

Sendes portofritt.

ERLING BERG

HARBITZ ALLÉ 15 - OSLO

nyheter

NORGE:

Postverkets Frimerkesalg til Samlere melder den 26. februar 1958:

I samband med portoforhøyelsen fra 1. april 1958 vil Poststyret gi ut 2 nye frimerker med portrett av Kong Olav V.

40 øre rød og 65 øre blå, begge i format 17 × 21 mm. Tagget: 13. Papir uten vannmerke. Ark à 100. Portrettet: Etter fotografi av E. Rude. Teksttegning og arrangement: Johs. Haukland. Dyptrykk fra Emil Moestue A/S.

Første salgsdag: 1. april 1958. Det er ikke adgang til å bestille førstedagsbrev gjennom Postverket.

Postale helsaker. I november 1957 ble det utgitt et nytt kortbrev à 35 øre. (Kortbrev nr. 11 påtrykt 5 øre.) — I samband med portoforhøyelsen fra den 1. april 1958 vil det bli utgitt et

nytt kortbrev à 40 øre. Type Kong Olav V. Det vil ikke bli fastsatt noen første salgsdag.

AUSTRALIA:

Postmaster General (Mr. Davidson) opplyser at det i løpet av 1958 vil bli utgitt frimerker med blomstermotiv. Det er foreløpig planlagt 3 forskjellige. Nærmere opplysninger vil følge.

BRITISH COLUMBIA:

British Columbia feirer sitt 100 års jubileum dette år, og begivenheten vil bli feiret med bl. a. utgivelsen av et spesielt frimerke. The Canadian Philatelic Society vil samtidig holde sin årlige utstilling i hovedstaden, Victoria, den 9. og 10. mai d. å. En del av den engelske dronnings samlinger vil bli utstilt.

CANADA:

Et 5 c. merke, svart, tilegnet «Den frie presse» forelå i januar 1958.

EGYPT:

19. desember 1957 forelå to merker i verdien 10 m. til minne om det egyptiske flyvåpens 25-årsjubileum.

3 merker ble utgitt 26. desember 1957 i anledning av den Afro-asiatiske kongress som ble holdt i Cairo. Verdiene er: 5 m. orange, 10 m. grønn og 15 m. fiolett. Motiv: En due med olivengren i nebbet flyvende over pyramidene. Opplag: 5 m. og 15 m.: 400 000 — 10 m.: 700 000. Ark à 50 stk.

1. januar 1958 forelå en ny verdi, 1 m. grønn, i den definitive utgave. Motiv: Bondekone.

Frimerkeprogrammet for 1958 er foreløpig som følger:

12. januar 1958: 5. internasjonale sykkelritt i Cairo.

10. februar: 50-årsdagen for Mustafa Kemals død.

1. mars: Første Afro-asiatiske Ophthalmology-konferanse.

4. april: Internasjonal bomulls-utstilling.

21. april: 50-årsdagen for Kassem Amins død.

Mai: Fakultetet for finere kunsts gull-jubileum.

18. juni: 5-årsdagen for republikkens proklamasjon.

23. juli: 6-årsdagen for revolusjonen. Denne vil bestå av 5 verdier.

August-september: 35-årsdagen for Sayed Darwich' død.

Oktober-november-desember: Det egyptiske universitets gull-jubileum.

10 m. Ramses II merket foreligger overtrykt: *Palestine!*

FRANKRIKE:

14. januar 1958 i Paris og 13. januar 1958 i Frankrike for øvrig, forelå et luftpostmerke i verdien 1 000 fr., gråsvart og fiolett rosa. (Helikopteret «L'Alouette»).

Ark à 25 stk., tagget 13 og format 22×36 mm.

25. januar ved visse postkontorer og 27. januar 1958 i Frankrike for øvrig forelå en serie på 4 verdier viet kjente franske medisinerere.

8 frc brun — Pinel (1745—1826) kjent spesialist på sinnslidelser.

12 frc. fiolett — Widal (1862—1929) født i Algier, er en av de som fortsatte Pasteurs store arbeider.

15 frc. blå — Charles Nicolle (1866—1936) Pasteurs medarbeider og senere direktør for Pasteurinstituttet i Tunis.

35 frc. svart — Leriche (1879—1955) berømt kirurg.

GREKENLAND:

30. januar 1958 forelå en erindringsserie på 6 merker tilegnet den greske handelsmarine. Verdiene er som følger: 50 l, grå/gråblå, moderne gresk tankskip (opplag: 7 500 000). 1 d, lys blå/blå/gul, gresk oseangående passasjerskip (opplag: 7 mill.). 1,50 d, lys blå/blå/svart og rød, seilskute fra 1821 av «Nava» eller «Barco»-typen. Denne typen var den mest moderne i sin tid med 3 master — skværrigget (opplag: 500 000). 2.00 d, lys ultramarin/ultramarin og svart, fortøystype fra Byzantin perioden (9.—10. årh.) med årer og seil, den såkalte «Chelandon»-type. Fartøyet ble mest anvendt som lasteskip, men kunne i påkommende tilfelle gjøres om til krigsfartøy. (Opplag: 4 000 000.)

3,50 d, lys grønnaktig blå/blå/hvit og rød. Motivet illustrerer et fartøy fra det 6. årh. før Kristi fødsel, og er hentet fra en vase, som er malt av Nicosthenes. (Opplag: 1 000 000.)

5.00 d, blågrønn/hvit/svart og rød. Motivet er en fri komposisjon av fartøyet «Argo», som ble brukt under den Argonautiske ekspedisjon. Komposisjonen er inspirert av tegninger funnet på vaser som stammer fra det 5. århundre før Kristi fødsel. (Opplag: 125 000.)

Dimensjoner: $26 \times 36,5$ mm. Trykk: Offset. Serien blir inndradd 30. oktober 1958.

IRLAND:

Thomas J. Clark, som ble henrettet etter oppstanden i 1916, vil bli minnet med et frimerke i år.

Mor Mary Aikenhead, stifter av *The Irish Sisters of Charity*, og som døde for ca. 100 år siden, vil også bli minnet med et frimerke i år.

ISRAEL:

I anledning av 10-årsdagen for proklamasjonen av staten Israel, vil det i april d. å. bli utgitt et minnermerke i verdien 400 pr. mørk grønn, lysgrønn og svart mot en bakgrunn av gull. Motivet blir en syvmet lysestake samt over denne en olivengren.

Ark à 12 merker hvor 4 har tabs. Merket som er kamtagget 14, har platenr. 140. Merket som med porto vil koste ca. 3,50 kr., når ustemplet, kan bestilles hos: *Philatelic Services Jerusalem, Israel*. Minimumsordre for øvrig 1 U.S. dollar eller tilsvarende i andre lands valuta.

ITALIA:

I anledning av 450-årsdagen for *San Francisco di Paolas* død, ble det gitt ut et minnermerke i verdien 25 lire, gråsvart.

MALTA:

15. februar d. å. forelå en serie på 3 verdier viet den tekniske utvikling på øya. Verdiene er: $1\frac{1}{2}$ d svart og grønn, 3 d svart, grå og rød samt 1— svart, grå og lilla. Merkene er trykt hos Messrs. Harrison & Son's Ltd., og hadde frankeringsgyldighet bare til 15. mars.

MALAYISKE FEDERASJON:

2 minnermerker i anledning av E.C.A.F.E.-konferansen, forelå 5. mars d.å.

MARION ISLAND:

De fleste vil vel studere på hvor denne øen befinner seg, og hvorfor den blir nevnt her.

Marion Island, som i dag tilhører *The Union of South Africa*, er beliggende ca. 1 000 nautiske mil syd-øst av Cape Town. Med en 14—15 miles båt vil turen fra Cape til øen således ta ca. 3 døgn forutsatt pent vær! Øen ble i 1772 oppdaget av *Marion de Fresne*, etter hvem den fikk sitt navn.

Øens befolkning består vanligvis bare av personell tilhørende den meteorologiske stasjon, som igjen ligger under *The South African Weather Bureau*. Det er en vindfull og kald region øya ligger i, men den er til-

Norske hypostmerker på hele brev eller brevklipp betales med gode priser. Også samlinger, partier og enkeltmerker har interesse. Om ønskes kan skandinaviske frimerker avgis i bytte.

Carl A. Pihl, Sturlasv. 6, Holmen, Oslo.

KJØPER KONTANT, eventuelt mot bytte-materiale: Norge nr. 1 og nr. 4, enkelte — par og striper, brev med steds- eller num-merstempler, blekkannulleringer samt D/S stempler. Prefilatelistiske brev.

AAGE BIERING,
Risalléen 34, Slemdal, Oslo.

Ubrukte, eldre norske helsaker søkes for type-studier, derfor gjerne flere av hver sort. Kontant oppgjør, bytte mot andre helsaker eller skandi-naviske frimerker.

Carl A. Pihl, Sturlasv. 6, Holmen, Oslo.

Mot 100—200 forskjellige frimerker fra Deres land, gir jeg tilsvarende antall fra Italia.

*O. Carletti — Corso Lecce 31/20,
Torino — Italia.*

FLAA, GOL 59, KVINDHERRED, NORD-HEIMSUND, SAND I SENJEN, SØRTJOS o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.

H. Bugge, Drammen.

holdssted for en mengde forskjellige fuglearter, som f. eks. Konge-pingvinen. Øyas høyeste topp måler 3 500 fot, og det sner jevnlig der.

I anledning av det internasjonale geofysiske år er det opprettet et midlertidig postkontor på øya, og kontorete stempel vil ha en spesiell utførelse. Et marinefartøy fra Den sørafrikanske union vil i løpet av mars måned av-legge øya et besøk, og da naturligvis (hadde jeg nær sagt) medbringe brev frankert med Syd-Afrika Unio-nens frimerker for avstempling på øya.

MONTSERAT:

Crown Agents opplyser at verdiene ½ c., 3 c., 6 c., og \$ 4.80 skal trykkes opp igjen med de nåværende motiver, men med nye inskripsjoner. ½ og 3 c. vil få inskripsjonen «Map of the Colony», og 6 c. samt \$ 4.80 vil få inskripsjonen «Badge of the Colony».

PAKISTAN:

23. mars d. å. vil det i anledning av årsdagen for Den islamske republikk, ble gitt ut et minnemerke i verdien 15 rupees.

PERU:

I anledning av 100-årsdagen for utgivelsen av Perus 1. frimerke, ble det 1. desember 1957, utgitt en minne-serie på 10 verdier. Det ble samtidig avholdt en inter-nasjonal frimrekeutstilling, kalt PEREX.

Serien består av: 5 c. sølv og svart (2 mill.), 10 c. rosa, lilla og grønnblå (2 mill.), 15 c. grønn og brun-rød (2 mill.), 25 c. gul og ultramarin (1 mill.), 30 c. lilla-brun og rød (1 mill.), 40 c. svart og okergul (500 000), 1,25 S blå og sepia (200 000), 2,20 S rosa og svart (200 000), 5,00 S lilla-rosa og lilla-karmin (100 000) samt 10,00 S grønn og fiolett (50 000). Den siste verdi var til salgs bare ved det provisoriske postkontor på selve utstillingen.

SCHWEIZ:

5. mars d. å. forelå årets «Werbe-marken» eller propagandaserie. Verdiene er: 5 c. oliv, brun og chamois, 10 c. grønn, mørk grønn og rød, 20 c. sinoberrød, karminrød og fiolett samt 40 c. lys blå, mørk blå, grå og rød. Format: 36×26 mm. Trykt på svakt krittet papir med røde og blå tråder i. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1959.

SAAR:

2 merker i verdiene 12 frc. (grønn og svart) samt 15 frc. (rød og svart) ble utgitt 9. januar d. å. til minne om 50-årsdagen for Wilhelm Busch' død.

TYSKLAND:

I anledning av 50-årsdagen for Wilhelm Busch' død (1832—1908) forelå to minnemerker i verdiene 10 Pfg. grønn og svart samt 20 Pfg. rød og svart.

13. mars d. å. vil et merke minnes 100-årsdagen for Rudolf Diesels fødsel.

VATIKANBYEN:

De nåværende 500 og 100 l. luftpost av Dome-utgaven er trukket tilbake fra videre salg. Det går rykter om at verdiene vil bli trykt opp igjen i nye farger.

Opplagene av 3, 45 og 65 l. i: Paver og St. Peter basilika serien, er også utsolgt. Det forlyder at nye opplag vil bli trykt.

VEST INDISKE FEDERASJON:

I h. h. t. *Philatelic Magazine* vil minneserien i anledning av federasjonens opprettelse, foreligge 23. april d. å. Serien vil videre være til salgs samtidig med dronning Elizabeth-utgaven for de respektive territorier i ca. 5—6 måneder. Bruksserien vil være i bruk fortsatt i ca. 5 år for den felles bruksserie vil foreligge. Et interessant poeng er at hverken Cayman Islands eller Turks and Caicos Islands, som begge er *Dependencies* av Jamaica, vil få federale merker i det hele tatt.

WEST SAMOA:

Tre minnemerker utgis 21. mars d. å. for å markere åpningen av det nye West Samoa Parlament. Verdiene blir 4 og 6 d samt 1/.

ØSTERRIKE:

29. januar 1958 med første frankeringsgyldighetsdag 1. februar 1958 ble det i anledning av det alpine skiverdensmesterskap 1958, som fant sted i Badgastein, utgitt et minnemerke i verdien 1.50 S. lys blå. Opplag 3 000 000 i ark à 50 stk. Billedstørrelse $25,8 \times 34,5$ mm, alm. hvitt papir, kamtagger $14\frac{1}{4} \times 13\frac{3}{4}$.

Detalj-kjøpm. som frim.handlere - en velsignelse eller en forbandelse?

Førti millioner familier i USA. har plutselig begynt å arbeide med frimerkesamlinger. Dette er ikke noe mareritt som en filatelist har hatt. Det er blitt en økonomisk faktor i detaljhandelen — skjønt enkelte detaljister er enige i at det er blitt som et mareritt for dem.

I løpet av siste år er denne «handel med frimerker» blitt en storforretning.

Her er forklaringen på hvordan det hele virker: For hver 10 cents en husmor bruker i en forretning som «handler med frimerker», mest sannsynlig hennes kolonialkjøpmann, skjønt det også kan være en bensinstasjon, apoteket, vaskeriet, osv., får hun utlevert et frimerke av betjenten. En dollars forbruk lik 10 frimerker. De fleste forretninger kjøper frimerkene fra en forretning som driver en slik «frimerkeplan».

Når hun har fått sin frimerkebok fylt (den tar vanligvis 1200 frimerker), tar husmoren den til en innløsningsentral, som normalt blir drevet av frimerkehandleren. Der kan hun så ta ut en elektrisk brødrister, en lær lommebok, eller en annen «gave» fra et utvalg av slike, og hun betaler for den med sine frimerker (en eller flere bøker) alt etter gavens verdi. Gjennomsnittlig får husmoren for tre dollars i varer som belønning for sitt tålmod, sine frimerker, og for å ha kjøpt varer for 120 dollars fra sin kjøpmann.

Hennes kjøpmann har på sin side betalt noe slikt som 2 % til 3 % av sine bruttoinntekter for frimerkene. Vanligvis betaler han 3,60 dollars for en bok med 1200 frimerker — som igjen vil skaffe ham en omsetning på 120 dollars. Frimerkehandleren skaffer frimerkene, gavene og tar seg av innbyttingen.

Og dette leder så til det store spørsmålet som har satt i gang diskusjonen blant tuse-ner av kjøpmenn i disse dagene: Hvem er det som i virkeligheten har fordel av denne slags frimerkehandel? Kundene? Kjøpmennene? Eller utelukkende frimerkehandleren?

Denne «frimerkehandel» — den være seg god eller mindre god — har tvunget seg fram i løpet av de siste to årene fordi de store kjedeforetningene — supermarkedene — bestemte seg for å komme med inn i bildet. Overslag viser at salget med frimerker blant kjøpmenn som handler med matvarer steg med 75 % i 1955. I dag har

slike kjøpmenn om lag 55 % av alle frimerkeforbrukere.

Det er rundt regnet 200 frimerkehandlere i USA., som tilsammen selger frimerker til en verdi av 200 millioner dollars pr. år. Kjøpmenn, som betaler 2—3 % av deres brutto for frimerker, gir frimerker som bonus på en omsetning på over 10 000 millioner dollars verdi hvert år, og dette er lavt anslått.

Hvordan kan slik «frimerkehandel» øke omsetningen? Dr. Bertrand Klass ved Stanforduniversitetets forskningsinstitutt i California har foretatt en spesiell studie av dette spørsmålet. Hans svar er: Frimerkene får kvinnene til å bli mere økonomiske. Husmoren får en luksus-«gave» som hun ikke ville kjøpe for kontanter, og hun har, sier Dr. Klass, en følelse av at hun får noe for intet. Det faktum at kjøpmannen kanskje kan ha lagt på sine priser tilstrekkelig til å betale for frimerkene synes å gå upåaktet.

Det er mange kjøpmenn som er mot denne frimerkeidéen, og de lar seg høre. De påstår at frimerkeplanene er en svindel som rett og slett bedrar forbrukerne, og at ingen andre enn frimerkehandleren har noen fordel av dem. Hvorfor skal vi la et tredje ledd — frimerkehandleren — leve på våre salg? De påstår også at prisen på frimerkene ofte er så høy at kjøpmannens fortjeneste i mange tilfeller blir helt illusorisk. Og de benekter at frimerkehandlerne bare har den beskjedne fortjenesten de sier at de har — altså forskjellen mellom 3,60 dollars som blir betalt for boken med merker og verdien av «gaven» som gjennomsnittlig beløper seg til 3,00 dollars. Disse ergerlige kjøpmenn sier at sannheten er at frimerkehandleren gjør store forretninger fordi han kjøper billige varer i store kvanta og får en ekstra fortjeneste på alle de mange frimerkene som aldri blir innlevert til innløsning for «gaver».

De som er i favør av denne trafikken har et sterkt argument: Kjøpmannen får en økt omsetning i sin forretning. Og dette er da grunnen til at de store kjedeforretninger én for én har sluttet seg til denne frimerkeforretningen.

FRIMERKEKONKURRANSE

Dear Editor/Friend.

To-day I have an opportunity of conveying to you a news item which I am sure will be of interest to many of your readers.

In the framework of the 10th Anniversary Celebrations of the State of Israel in 1958, the Israel Post Office has arranged for an International Prize Competition. Participation in this competition is open to all artists. Sketches for a series of three or four new stamps are required illustrating scenes from the Old Testament.

Prizes for the three best entries will be awarded:

1st prize		U.S. \$ 1,000
2nd »		» » 500
3rd »		» » 250

Further details together with specimens of illustrations are available at the Philatelic services, Jerusalem, Israel.

Entries should reach the Philatelic Services not later than 15. May 1958.

(Fortsatt fra side 40.)

titelen *Vandalisme*. Jeg kommenterte artikkelen med å be rette vedkommende i Poststyret om å gi oss opplysning om hva gjeldende bestemmelser om retur av oppkravssendinger foreskriver.

Jeg hadde da håpet å få reglementets ordlyd oversendt til offentliggjøring i *tidsskriftet*. Vi hadde dermed hatt noe konkret å holde oss til, og å vise til i et nytt tilfelle. *Det var naturligvis for meget forlangt*. Jeg har ellers ikke hørt at Postreglementet var hemmelig dokument, slik at det skulle være noe hinder. Imidlertid velger Poststyret å avgjøre saken med en innskjerping overfor sine funksjonærer av bestemmelsene i et sirkulære og Postreglementet. Etter min mening en *lunken* og *lite åpen måte* å svare oss på. Alle med litt erfaring fra det offentlige stell, vet at innskjerpingen om ditt eller datt ovenfra er som å *skvette vann på gåsa* foruten å være opphavet til *irritasjon* og *misnøye* i 90% av tilfellene. Størsteparten av funksjonærene utfører selvsagt sitt arbeid *meget tilfredsstillende*, og de trenger derfor ingen påminnelser! Når man leser artikkelen går det også tydelig fram at forfatteren ikke beklager seg over *alle* postfunksjonærer, men bare over *bestemte*. Den riktige løsning i dette — som i alle andre tilfelle hvor et reglement eller en bestemmelse blir overtrådt — er derfor «å dra» *rette vedkommende*! Og hvem *rette vedkommende* er i noen av tilfellene fremgår av klisjeen (som vi for sikkerhets skyld gjengir enda en gang). Når, som man må anta, artikkelen er lest, hvorfor kunne ikke Poststyret ha svart *dette blad* slik som vi ba om? Ingen i Poststyret hadde *tapt noe på det* — tvert om! Red.

Oslo Filatelistklubb's juniorer.

Som vanlig, kan jeg vel trygt si nå, har OFK's juniorgruppe holdt sin årlige klubbkonkurranse med premieutdeling i januar d. å. Som vanlig lå nivået meget høyt, og det var stort sett lite som skilte de fire-fem beste fra hverandre. Tradisjonen tro var det også fulltallig fremmøte både av piker og gutter til denne viktige begivenheten. En del seniorer hadde også funnet veien.

Etter en filmfremvisning og de vanlige poster var unnagjort, foretok red., etter anmodning premieutdelingen. Dette var for ham særlig hyggelig, da han hadde hatt anledning til å være med på bedømmelsen av samlingene også.

Det var i år 10 deltakere fordelt på 2 klasser. I yngste klasse, 12—15 år, ble resultatene for de 3 beste som følger:

1. premie, Bjørgulf Clausen, 13 år, med 18½ poeng for sin motivsamling Norge, Kong Haakon VII's portrett.
2. premie, Gunnar Raude, 13 år, med 18 poeng for sin katalogsamling Norge.
3. premie, Fred Schwabe Hansen, 14 år, med 16½ poeng for sin katalogsamling, U.S.A. etter 1945.

I eldste klasse, over 15 år, ble resultatet slik:

1. premie, Ole J. Ringstad, 16 år, med 21 poeng for sin samling Forente Nasjoner.
2. premie, Georg Størmer, 17 år, med 20 poeng for sin samling, Tyskland etter 1945.
3. premie, Hans Jacob Gram, 17 år, med 18 poeng for sin katalogsamling Norge.

Et felles trekk var at praktisk talt alle hadde brukt blanke blader og montert, samt teksten oversiktlig og pent. Det var morsomt å se hvilket arbeid, med utmerket resultat, den enkelte hadde nelagt i dette. Ellers er å opplyse at de utmerkede tilsynsmenn for juniorene bl. a. hadde greid å skaffe premier og diplomer til alle de deltakende. Og til slutt var det sjokolade og boller — tradisjonen tro!

Red.

Literatur.

Catalogo de sellos de fauna 1957. 48 sider. Utgiver: José M.a Vidal Torrens, Via Layetana, 115 — Barcelona. Pris kr. 6,25.

Det første som slo meg da jeg begynte å lese i denne lille trykksaken, var det overveldende antall dyrearter som finnes på frimerker. Av kattedyr finnes f. eks. katt, gaupe, jaguar, leopard, løve (og løvinne), panter og tiger — et

representativt utvalg, ikke sant? Av dyr som er i slekt med hunden, er foruten ca. 15 hunderaser også ulv, rev og hyener representert. Av tropiske dyr er visst praktisk talt alt tatt med. Det formelig vrirler av antiloper, sebraer, elefanter, kameler, giraffer osv. 8 gassellearter i en og samme serie! Hva finnes ikke av fugler, fisker og insekter? En kommer langt med denne lille frimerkekatalogen i studiet av verdens fauna og dyregeografien!

I en frimerkekatalog venter en naturlig nok at *alle* frimerker av det slag katalogen omfatter, er tatt med. Dette er dessverre så langt fra tilfelle med denne katalogen. Fra Norge er tatt med isbjørnserien 1925 og rensdyr 1938, men ikke Landshjelp 1944 (hest) og jernbanejubileet 1954 (hest). Fra de andre nordiske land er forholdet det samme: Danmark: 1 av 4 dyremotiver er med. Grønland har det meste med. Thule (hvalross) er ikke nevnt. Island: alt unntatt Verdenspostfor. 1950 (hester). Finland: Det meste er med, men ikke hestemerker 1935, 1940 og 1948. Sverige: 2 av 6 motiver er med. I min ytterst beskjedne samling av dyremerker finner jeg lett frimerker også fra andre land som ikke er tatt med. (Liker De å samle på usedvanlige ting? Kjøp da denne katalogen og samle dyrefrimerker som ikke står der. De får snart en meget pen samling!) Til utgiverens forsvar kunne muligens anføres at det finnes mange tilfelle der en er i tvil om en kan kalle et frimerke for et dyrefrimerke eller ikke. Imidlertid vil tilfældigheten i utvalget kunne overbevise om at dette for-svar ikke holder.

Illustrasjonene er små og forholdsvis få, men for øvrig ganske klare. Teksten er så knapp som vel mulig. Nummereringen følger Yvert & Tellier. Ellers er om hvert frimerke opplyst om land, år, pålydende, farge, dyr og pris.

Da det er en verdenskatalog, burde en vel kunne vente at samtlige dyr ikke bare hadde spansk, men også latinsk betegnelse — dette så meget mer som de latinske dyrenavn er meget mer nøyaktig enn de spanske.

For hvert frimerke står det kun en pris — sannsynligvis for ubrukte merker. Da det også finnes samlere som samler brukte merker, kunne det være en fordel å få med disse prisene også. I de fleste tilfelle er bare nevnt prisen for hele serier og ikke for enkeltmerkene. Dette er etter min mening litt for lettvint — særlig når en tenker på de mange, lange serier som i tidens løp er utgitt. Prisene later til å ligge svært høyt — i de fleste tilfelle 1½—2 ganger skandinaviske priser. Alle verdier med samme motiv er i regelen tatt med. Da mange motivsamlere kun skaffer seg det billigste av

hvert motiv, er det til liten hjelp å få prisen på hele serien.

Tross sine mange mangler tør jeg nok trygt kunne si at katalogen vil være til uvurderlig hjelp for alle samlere av dyrefrimerker, men det er å håpe at neste utgave ikke bare blir et utvalg, men en virkelig katalog over all verdens dyrefrimerker.

Fra samme utgiver er ifølge reklame på baksiden av katalogen utkommet i 1957: Katalog over F.N.-frimerker og tre andre motivkataloger: sport, blomster og religiøse motiver.

Thomas Beck jr.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 435 ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag den 26. november 1957 kl. 20 under ledelse av formannen Erling Knudsen. 20 medlemmer pluss 1 gjest var til stede.

Under eventuelt opplyste Berg Thomassen at Hilmar Nilssen hadde oppnådd sølvmedalje på utstillingen i

Haifa for sin for så ofte premierte Frankrike-samling. Etter forslag av Berg Thomassen besluttet klubben å gå til innkjøp av 200 sett av hver av seriene Geofysisk år og Kong Haakon 85 år.

Hodne Larsen henviste til en artikkel i tidsskriftet hvor det blir slått til lyd for utgivelse av en ny bruks-serie med motiver fra landets natur og industri. Han anbefalte at klubben støtet opp om artikkelen for å få litt mere variasjon i de norske merker. Da flere av møtedeltakerne ikke hadde fått anledning til å studere artikkelen så grundig som ønskelig, ble man enig om å utsette saken til neste møte og videre at Hodne Larsen da skulle fremsette et konkret forslag.

I aftenens «5 minutter» fikk vi et meget interessant kåseri av Sigbjørn B. Johnsen som hadde vært på militærtjeneste i Gaza-området. Kåseriet ble lønnet med kraftig og fortjent bifall.

Deretter ble det sendt rundt en serie utvalgshefter inntil møtet ble hevet kl. 22.30. Arne Arnesen.

MOSS FILATELISTKLUBB

Årsberetning for 1957.

Styrets sammensetning i det forløpne år har vært: Formann E. Stark, viseformann Tr. Jørgensen, kasserer R. Edfeldt, sekretær H. Horrigmo, bytteforstander L. Mürer.

Antall medlemmer pr. 9/12 1957 er 35, dvs. en netto tilgang på 4 medlemmer. Det har i løpet av året vært holdt 4 styremøter, 8 ordinære og 1 ekstraordinært medlemsmøte.

Oppslutningen om møtene må betegnes som god, særlig mot slutten av året. Det er tegn som tyder på at interessen for frimerkesamling er tiltagende igjen.

Av foredragsholderen utenom klubbens egne medlemmer har vi hatt besøk av borgermester Middelthun fra Stavanger. Han holdt foredrag om «Filatelistiske opplevelser gjennom mange år».

Moss Filatelistklubb feiret sitt 25-årsjubileum den 22/11 1957. Det ble allerede på et tidlig tidspunkt besluttet at man skulle markere jubileet ved å arrangere

en frimerkeutstilling i dagene 23. og 24. november. Utstillingen ble arrangert i byens gamle gymnastikksal, som de kommunale myndigheter velvilligst hadde stillet vederlagsfritt til klubbens disposisjon. Det deltok i alt 15 utstillere med til sammen godt og vel 800 ark. Det var ingen form for premiering av de utstilte samlinger, da det hele var ment som en propaganda for frimerkesamling som hobby. Utstillingen hadde eget «postkontor», og Poststyret hadde innvilget bruk av et eget særstempel. Besøket var ikke så godt som ønskelig kunne ha vært, men det var likevel oppmuntrende å se så mange av den yngre garde møte tallrikt fram.

Jubileumsfesten ble avviklet lørdag den 23. november i Helly J. Hansens spisesal. På festen, som i alle deler ble vellykket deltok det i alt ca. 30 medlemmer og gjester. Ordenskollegiet, som på en utmerket måte skjøttet sitt verv, hadde funnet fire av klubbens medlemmer verdige til å bære klubbens hederstegn «Den Gylne Løve». Riddere av «Den Gylne Løve» ble Thorstein Jørgensen, Leif Mürer, Erling Stark, Hjalmar Svendsen.

Årsmøte ble holdt i ABC-Kroen den 9. desember 1957 kl. 19.30. Til stede var 13 medlemmer. Formannen åpnet møtet og ønsket alle velkommen.

1. Styrets årsberetning ble lest av formannen, da sekretæren var fraværende. Beretningen ble godkjent.

2. Regnskapet for året ble fremlagt av kassereren. Det viste et driftsoverskudd på kr. 206,92 og en formue på kr. 1 406,08. Junioravdelingen har dessuten en bankkonto på kr. 134,52. Etter en del bemerkninger angående klubbens aktiva ble regnskapet godkjent.

3. Bytteforstanderens regnskap viste et driftsunderskudd på kr. 71,95. Av ekstrautgifter i dette regnskapsåret var et tilskudd til jubileumsutstillingen på kr. 114,—. Formuen er kr. 396,38. Etter noen bemerkninger om posteringsspørsmål ble regnskapet godkjent.

4. Valg. Av styremedlemmene utgikk kasserer og varaformann. Dessuten hadde sekretæren bedt om fritagelse fra sitt verv. Av resultatene ved valget nevnes: Sekretær: Helge Frøyset, kasserer: Leif O. Merlie, varaformann: Trygve Jørgensen (gjenvalg), varamann til styret: T. Bassøe og E. Andersen.

5. Årskontingenten ble foreslått forhøyet til kr. 20,— pr. år, med adgang til å betale pengene i to terminer for de som måtte ønske det. Etter en del debatt ble følgende forslag enstemmig vedtatt: Årskontingenten forhøyes fra kr. 15,50 til kr. 20,—. For skoleungdom og ungdom uten inntekter settes den til kr. 15,00.

6. Etter at det under eventuelt var tatt opp et par spørsmål om tiltak til fremme av klubbens virksomhet, erklærte formannen årsmøtet for avsluttet.

Møtet fortsatte som vanlig klubbmøte.

Fra Bergens Filatelistklubb hadde formannen mottatt til låns to lydbåndopptak som ble avspilt. Opptakene, som det tok 40 minutter å spille, bød på atskillige gode råd. H. HR.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

142. møte ble holdt 21/11 1957 på Kunstsilkefabrikken A/S' kontor eter en hyggelig invitasjon fra kontorsjef Augustsen, som hadde lovet etter møtet, å innvie medlemmene i kunstsilkefremstillingens mysterier.

Etter at de løpende saker var behandlet ble ordet gitt til Augustsen, som ga en oversikt over bedriften fra den startet i 1936 med en beskjeden produksjon på 37 tonn og opp til i dag, hvor den etter stadige utvidelser og moderniseringer produserer over 1000 tonn rayon pr. år.

Siden ble vi vist rundt i bedriften fra kjeller til loft og vi prøvde å følge den eventyrlige prosess i alle dens faser gjennom fabrikkens 18 mål store haller.

Omvisningen var både interessant og i høy grad imponerende, og formannen takket da også Augustsen varmt for at medlemmene hadde fått anledning til å komme på besøk. *Sekr.*

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1422 ble avholdt i Oslo Handelsstand 18/11-57 under ledelse av formannen Dagfin Kjiholt. Til stede var 80 medlemmer og 34 gjester. Til innledning ønsket viseformann Jacobsen velkommen og overlot til juniorene å åpne møtet som var tillyst som fellesmøte.

Juniorenes formann Hans Jacob Gram holdt innledningstalen. Juniorene har nå 81 medlemmer. Han sa bl. a. at han ønsket hjelp til kurser i teksting. Juniorenes referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt. Dagfin Kjiholt talte til alle og ga juniorene ros for alt arbeide som de har utført. Han takket likeledes tilsynsmannen med assistent for innsatsen.

Referat fra seniorenes siste møte ble opplest og vedtatt. Sekretæren la fram sirkulærer og bytteønsker. Formannen bekjentgjorde julemøtet 16. desember.

Tore G. Solheim fortalte fra sine mange reiser som frimerkehandler.

Så var det spørrekonkurranse for juniorene. En av guttene ble spurt om hvilken tegning som stadig ble gjentatt på norske merker. Da svaret ble Nordkapp, kan man forstå at latteren runget i salen.

Møtet ble hevet kl. 20.45. Etter møtet var det servering av pølser m. m. *Axel Holst.*

STAVANGER FILATELISTKLUBB

Møte nr. 551 den 22/10 ble holdt på Viktoria Hotell. 14 medlemmer var til stede. Møtet ble åpnet kl. 19.45 av formannen Bernt C. Middelthun.

Fra skoleinspektøren var nå kommet skriv med bekreftelse på utleie av klasserom for junioravdelingen. I Stavanger Aftenblads frimerkespalte var tatt inn en notis om start av junioravdeling. 13 møtte fram

til det konstituerende møte, tirsdag 22/10. Bernt C. Middelthun og Ommund Bøe ledet møtet. Styre for junioravd. ble valgt, med Bjørn Ingebretsen som formann. Av plasshensyn har en inntil videre måttet begrense medlemstallet til 25.

Til festkomité for årsfesten ble valgt: Bøe, Evensen og Middelthun. Formannen håpet at medlemmene husket på klubben med noen gaver på årsdagen.

Årsfesten. Klubens årsfest ble holdt lørdag 9/11 på Viktoria Hotell. og 18 medlemmer deltok.

Festkomiteens formann, Bernt C. Middelthun ønsket velkommen til bords. Andr. Larsen holdt tale for klubben og dagen, og rettet denne til formannen som kvitterte for gode ord.

S. Sigvaldsen holdt en humørfylt tale for dronning Filatelia som tronet på festbordet. Det ble sunget til ære for klubben og for Filatelia, og sangen var forfattet av B. C. M.

Formannen hadde samlet endel limericks som fikk latteren til å runge.

Borgermesteren takket for maten i en sprudlende tale. Ved kaffen ble holdt en festauksjon som brakte inn endel kroner til klubbkassen. *Erling Pedersen.*

ØRSTA FILATELISTKLUBB

hadde fyrste møte etter sumarferia 16. september på meierisalen. Helvti av medlemmene møtte og eit par gutar frå Junior-klubben, som var innbedne. Formannen baud velkomne og las referatet frå siste møte; det vart godteke. So bar han fram eit gildt kåseri om lyrikk (diktning). Han byrja med Davids-salmarne og samalikna med den nyare lyriske diktinga vår og las nokre av dikta til tre av dei fremste, Astrid Hjertenes-Andersen, Ragnvald Skrede og Paal Brekke. Deretter kom han med eit godt dømme på det gamalnorske bokstavrim. Han las til slutt eit dømme på det vanlege enderim.

Herr Sveen fekk ordet for orientering om frimerkesamlinga, og det var overlag gild ferd gjennom dette interessante emne.

Kasseraren, fru Anna Nørve, la fram reikneskapen som synt seg sterk og fin som før. Innimellom blada me igjennom merkje og gode hefter, og det vart fleire sal. Møtet slutta kl. 22.30 og formannen takka for hyggelig kveld. *K. S...*

4. november var klubben gjestar hjå rikstelefonstyrar, fru Anna Nørve. Formannen kom fyrst med nokre varme minneord om vårt kjære, noble medlem av Ørsta Filatelistklubb heilt frå starten, herr distriktslækjar G. G. Bergh i høve hans død. Formannen lyste fred over minnet hans. Medlemmerne hørde på ståande og song saman: «Gud signe vårt dyre fedraland». Ved gravferda fredag 30. oktober la formannen, K. Straume ein fager blomkrans på båra frå klubben Referat frå fyrre møte vart lese og godkjent. Mykje gode hefter vart framlagd av herr Sveen som vanleg. I innste romet tok fru Nørve til bera inn på festduka bord. Og so vart det å taka til seg av herlege rettar.

Etter maten tok formannen fram sin konvolutt med mange gode merkje — ei gáva frå vår venn, filatelisten herr O. Kittelsen, Ålesund, som var innbeden, men hindra. Karl Straume gav eit flybrev, Sydpolen 1952, og herr G. Sveen eit flybrev Narvik-Paris 1940. Alt var sett til auksjon, og det kom inn i kassa kr. 12,—. Det varmt kameratslege møte slutta kl. 23.00 med at formannen reiste seg og takka i hjartelege ord fru Nørve for gild kveld og møtelyden for hyggje og sameina.

K. Str.

Frontsiden.

Frontsiden denne gang viser en 6-blokk av Norge nr. 7, brukt, stemplet Arendal 20/3-68 — altså for nøyaktig 90 år siden.

Blokken, som antagelig er litt av et unikum, har holdt seg godt, og er til dette merke å være, meget bra sentrert.

Av frykt for at blokken skal gå fra hverandre, har eieren ikke hatt «mot» til å vaske av alt papiret. Taggingen er dog helt intakt!

Typene er 2-1-2 øverste rad (fra venstre og 4-3-4 nederste rad (fra v.), altså en regelmessig typefordeling.

Red.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Herr Torleiv Solgaard,
c/o kjøpmann Foss,
Herøya, Porsgrunn.

„Frimärkets bok” & „Frimärkena berättar”

Ingen filatelist kan komme utenom disse to bøker.

De har vel lest redaktørens rosende omtale av bøkene? Hvis ikke, se nr. 2/58, side 30. Vi sakser: «... to praktfulle bøker.» «... en uhyre interessant og givende lesning.» «Alt i alt et fremragende og verdifullt verk som bidrar til å gjøre hobbyen rikere.»

«Frimärkets bok»

inneholder artikler om bl. a.: Postvesenets opprinnelse og eldre historie. De første frimerker i de enkelte land. Frimerkefremstilling, farger, nyanser, trykningsmetoder. Frimerkets kvalitet, ulike tagg-varianter, post- og makuleringsstempler. Hvilke faktorer bestemmer frimerkenes salgsverdi. Hvordan man

samler frimerker, hva man kan samle. Verdens fremste frimerkerariteter og deres historie. Storsamlere og deres skatter. Forfalskninger og reparasjoner. Komedier og tragedier i frimerkets verden. Utstillinger, kataloger, filatelistisk leksikon etc. 440 sider.

OBS! Som et verdifullt vedlegg til boken følger
Førstedagstemplede Stockholmia-merker i original!

En lang rekke medarbeidere har medvirket, med redaktøren for Svensk Filatelistisk Tidskrift, *Sven Åkerstedt*, som hovedredaktør.

«Frimärkena berättar»

forteller Europas historie på en ny måte, nemlig ved et omsorgsfullt utvalg av frimerkemotiver. Bakgrunnen for hvert motiv forklares inngående. De får således Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges historie fra istiden til våre dager belyst ved 100

frimerker fra hvert land. På en frisk måte fortelles det om regenter og statsmenn, diktere og komponister, nasjonale minner, byggverk, natur osv. På samme måte beskrives alle Europas stater i en fengslende historisk revy. Det er virkelig en spennende måte å lese historie på ved å lese «Frimärkena berättar». 416 s.

Hver bok er i stort format, 26 × 20 cm, solid innbundet med skinnrygg og hjørner samt gullsnitt. Bøkene er meget rikt illustrert. Pris for hver bok kr. 123.—.

Send inn bestillingsseddelen i dag!

Til SKANDINAVISK BOKFORMIDLING A/S
Hølandsgaten 22, Oslo. Telefon 67 70 86.

Herved bestilles:

- ☐ 1 eks. «Frimärkets bok», kr. 123.—.
☐ 1 eks. «Frimärkena berättar», kr. 123.—.

Beløpet kr.

- ☐ bes tatt i oppkrav, fraktfritt.
☐ betales med kr. 23.— pr. bok + porto ved leveransen og senere med kr. 25.— pr. md. (Forbehold m. h. t. eiendomsretten til hele beløpet er betalt.)
☐ Eventuell annen ønskelig betalingsmåte:

Navn:

Adresse:

Poststed:

(Sett x ved det som passer. Sendes i åpen konvolutt for 20 øre.)

